

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 138/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti L. M. R. Š. – A. B., a. s. (BTS), L. M. R. Š., B., zastúpenej advokátom Mgr. J. M., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom správcu pri organizovaní a vedení prvej schôdze veriteľov konanej 6. júla 2007 v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 4 K 7/2007 a podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 4 K 7/2007-1140 zo 17. júla 2007 a takto

rozhodol:

Sťažnosť obchodnej spoločnosti L. M. R. Š. – A. B., a. s. (BTS), **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. augusta 2007 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti L. M. R. Š. – A. B., a. s. (BTS), L. M. R. Š., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. J. M., B., ktorou namietala

porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom správcu pri organizovaní a vedení prvej schôdze veriteľov konanej 6. júla 2007 v konkurznom konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 4 K 7/2007 a podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením okresného súdu č. k. 4 K 7/2007-1140 zo 17. júla 2007 (ďalej len „uznesenie zo 17. júla 2007).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že vo veci konkurzného konania vedeného na majetok úpadcu S. A., akciová spoločnosť, okresným súdom pod sp. zn. 4 K 7/2007 bol v Obchodnom vestníku č. OV 103B/2007 zverejnený oznam o zvolaní schôdze veriteľov tohto znenia: „*JUDr. I. K., správca úpadcu... zvoláva podľa § 34 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii prvú schôdzu veriteľov. Prvá schôdza veriteľov sa koná dňa 6. júla 2007 o 9.00 hod. v miestnosti č. dv. 62 v budove Okresného súdu Bratislava I.. Program schôdze: 1. Otvorenie schôdze a zistenie uznášaniaschopnosti. 2. Správa o činnosti správcu a stave konkurzného konania. 3. Voľba veriteľského výboru. 4. Hlasovanie o výmene správcu. 5. Zistenie stanovísk veriteľov prihlásených pohľadávok. Právo zúčastniť sa schôdze veriteľov má len veriteľ prihlásenej pohľadávky. Prezentácia veriteľov sa začína o 8.30 hod. Veriteľ prihlásenej pohľadávky alebo jeho zástupca predloží pri prezentácii plnú moc, prípadne poverenie na zastupovanie veriteľa, a doklad totožnosti. JUDr. I. K., správca.“*

Sťažovateľka k namietanému porušeniu svojho základného práva podľa čl. 12 ods. 1 ústavy postupom správcu v sťažnosti uviedla: „*Rovnosť v právach a neodňateľnosť práv deklarovaná a garantovaná článkom 12 Ústavy SR, ktorá sa nesporne vzťahuje aj na rovnosť veriteľov v konaní o konkurze právnickej osoby, bola a je podľa názoru Sťažovateľa porušená zásahom správcu konkurznej podstaty... v konkurznom konaní úpadcu... správca konkurznej podstaty svojím konaním odoprel zástupcovi Sťažovateľa - Mgr. K. Š. - splnomocnenej na zastupovanie na prvej schôdzi veriteľov, riadne, so všetkými právami konkurzného veriteľa sa zúčastniť schôdze konkurzných veriteľov, vrátane práva hlasovať na nej...*

Dňa 6. júla 2007 sa splnomocnený zástupca Sťažovateľa dostavil na Okresný súd Bratislava I v čase o 8.30 hod. na prezentáciu veriteľov, a to v zmysle zverejneného

oznámenia. Po dostavení sa na určené miesto splnomocnený zástupca Sťažovateľa zistil, že v uvedenej miestnosti č. 62 prebiehalo súdne pojednávanie, pričom na dverách do predmetnej miestnosti bol pripevnený oznam správcu konkurznej podstaty JUDr. I. K. o tom, že prvá schôdza veriteľov úpadcu... sa bude konať o 10.00 hod. v miestnosti č. 91.

Po príchode na, v uvedenom oznámení určené miesto sa však preukázalo, že schôdza prebiehala v čase uvedenom v oznámení správcu uverejnenom v Obchodnom vestníku, teda o 9.00 (t. j. nie v čase podľa predmetného oznámenia) a v miestnosti č. 91, t. j. nie na mieste zverejnenom v obchodnom vestníku. Splnomocnený zástupca Sťažovateľa sa na uvedenej schôdži zúčastnil v dôsledku nesprávneho oznámenia oneskorene, pričom na schôdzu prišiel v čase, keď už prebiehalo hlasovanie o voľbe členov veriteľského výboru...

Po príchode na prebiehajúcu schôdzu veriteľov, napriek žiadosti splnomocneného zástupcu Sťažovateľa, správcu konkurznej podstaty odmietol do zápisnice uviesť zástupcu Sťažovateľa ako prítomného na schôdži, čím okrem iného znemožnil jeho hlasovanie a odňal tak práva Sťažovateľa ako veriteľa v konkurznom konaní. Správca odôvodnil odmietnutie zápisu zástupcu Sťažovateľa s tým, že na schôdzu prišiel neskoro a k jeho námietke, že to bolo zapríčinené tým, že sa riadil zverejneným oznámením sa vyjadril tak, že pre veriteľov sú záväzné informácie uverejnené v Obchodnom vestníku a žiadne iné...

Podľa § 35 ods. 2 Zákona o konkurze právo zúčastniť sa na schôdži veriteľov má každý veriteľ prihlásenej pohľadávky.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že bolo porušené právo rovnosti veriteľov, ktoré garantuje Ústava a ktoré zakotvuje aj vyššie citované ustanovenie zákona o konkurze, keďže na uvedenej schôdži bolo niektorým veriteľom umožnené riadne sa zúčastniť na... schôdži a hlasovať na nej, pričom zástupcovi Sťažovateľa to umožnené nebolo...

ani skutočnosť, že zástupca Sťažovateľa prišiel na schôdzu veriteľov až v jej priebehu, neoprávňovala správcu konkurznej podstaty neumožniť Sťažovateľovi aktívnu účasť na nej, t. j. aj hlasovanie, podávanie námietok a pod. Uvedené platí aj bez ohľadu na to, že neskorý príchod bol zapríčinený výlučne chybou osôb zodpovedných za priebeh schôdze veriteľov a oznámenia jej miesta a času konania. “

Ďalej sťažovateľka k namietanému porušeniu svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením okresného súdu zo 17. júla 2007 uviedla: „Podľa ustanovenia

Zákona o konkurze, § 35 ods. 8 každý veriteľ oprávnený na schôdzi veriteľov hlasovať sa môže do piatich dní od skončenia schôdze veriteľov domáhať, aby súd zrušil uznesenie schôdze veriteľov, ak uplatnil na schôdzi veriteľov do zápisnice odôvodnenú námietku rozporu prijatého uznesenia so zákonom.

Z uvedeného vyplýva, že Zákon o konkurze dáva možnosť dosiahnuť zrušenie nezákonných uznesení schôdze veriteľov na podnet veriteľa iba za kumulatívne splnených podmienok: - prítomnosť na schôdzi, - hlasovacie právo, - odôvodnená námietka daná do zápisnice, - podanie do päť dní od konania schôdze.

Nezákonným uznesením schôdze veriteľov nesporne je uznesenie prijaté za nezákonného obmedzenia práva niektorého z veriteľov. Takýmto nezákonným obmedzením práva, je ako bolo uvedené vyššie aj obmedzenie účasti veriteľa na schôdzi veriteľov odmietnutím jeho prezentácie (zápisu do zápisnice), znemožnenie hlasovať a znemožnenie vznášania námietok do zápisnice.

Uznesením Okresného súdu Bratislava I, č. k. 4K/7/2007 zo dňa 17. 7. 2007 bol zamietnutý návrh Sťažovateľa na zrušenie uznesení prijatých na prvej schôdzi konkurzných veriteľov. Jediným dôvodom takéhoto rozhodnutia boli formálne dôvody – skutočnosť, že v zápisnici z predmetnej schôdze neboli uvedené námietky Sťažovateľa, ani Sťažovateľ ako prítomný na schôdzi. Je nepochybné, že súd rozhodol formálne správne. Svojím rozhodnutím však porušil vyššie uvádzaný princíp materiálnej ochrany zákonnosti v občianskom súdnom konaní, nakoľko je nesporné, že uznesenia schôdze boli prijaté za súčasného porušenia základných práv niektorých veriteľov.“

K namietanému porušeniu označených základných práv postupom správcu, ako aj uznesením okresného súdu sťažovateľka uviedla: „Z dôvodu, že Sťažovateľovi boli odňaté jeho základné práva došlo k stavu, kedy sa nemohol zúčastniť hlasovania o zásadných otázkach daného konkurzného konania. Sťažovateľ v prvom rade nemal možnosť zúčastniť sa volieb veriteľského výboru, ktorý je nesporne pre priebeh konkurzného konania významným orgánom. Sťažovateľ je pritom veriteľom disponujúcim hlasovacími právami v rozsahu umožňujúcim ovplyvniť priebeh danej voľby. Na uvedenej schôdzi ďalej došlo k odsúhlaseniu programu prvého zasadania veriteľského výrobu. Veritelia oprávnení na schôdzi hlasovať mali ďalej tiež možnosť navrhnovať osobu nového správcu a o takomto

návrhu hlasovať a predkladať stanoviská k vedeniu konkurzného konania. Konaním správcu konkurznej podstaty bolo ďalej odňaté právo Sťažovateľa vznášať na schôdzi námietky, ako základný predpoklad k uplatneniu opravných postupov podľa Zákona o konkurze...

Odňatím práv Sťažovateľa súčasne došlo k vzniku následkov, ktorých ďalším trvaním neustále dochádza k porušovaniu práv... ide o priebeh schôdze vykonaný v rozpore so zákonom... prijala rozhodnutia ktoré majú následky pre celý priebeh, pre celé ďalšie vedenie konkurzného konania... Ponechaním v platnosti rozhodnutí prijatých spôsobom v rozpore s Ústavou SR tieto spôsobujú právne následky neodstrániteľnej povahy...

jedine pozastavením účinnosti predmetných rozhodnutí prijatých schôdzou konkurzných veriteľov... môže byť predídene vzniku ďalších porušovaní základných práv Sťažovateľa...“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd odložil „vykonateľnosť všetkých uznesení prijatých na prvej schôdzi veriteľov úpadcu S. A. akciová spoločnosť, sp. zn. 4K/7/2007 zo dňa 6. júla 2007 až do rozhodnutia vo veci samej“.

Ďalej navrhla, aby ústavný súd vydal nález, ktorým

„1. vysloví porušenie čl. 12 ods. 1 Ústavy SR postupom správcu konkurznej podstaty pri organizovaní a vedení Prvej schôdze veriteľov dňa 6. 7. 2007, v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 4K/7/2007 a aby v zmysle § 56 ods. 3 písm. d) Zákona o konaní pred Ústavným súdom prikázal správcovi obnoviť stav pred porušením základného práva a následne zvolal novú schôzdu veriteľov s rovnakým programom.

2. vysloví porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy SR uznesením Okresného súdu Bratislava I, č. k. 4K/7/2007-1140 zo dňa 17. 7. 2007 a aby v zmysle § 56 ods. 3 písm. b) zákona o konaní pred Ústavným súdom vrátil vec Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, ktorý znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie.

V súlade s princípom subsidiarity právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je

právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade všeobecného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľka namieta porušenie ňou označených základných práv v konkurznom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 K 7/2007 jednak postupom správca (čl. 12 ods. 1 ústavy), ako aj uznesením okresného súdu zo 17. júla 2007 (čl. 46 ods. 1 ústavy).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 12 ods. 1 ústavy ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti a v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

Podľa názoru sťažovateľky správca postupoval nezákonne počas konania prvej schôdze veriteľov, keď zástupcovi sťažovateľky neumožnil účasť na tejto schôdzi, a tým sťažovateľke ako veriteľovi s uznanou pohľadávkou znemožnil realizovať jej hlasovacie práva, a tak spolurozhodovať o jednotlivých bodoch programu schôdze veriteľov a uplatniť ďalšie jej práva vyplývajúce z účasti na schôdzi, vrátane práva vzniesť námietku proti uzneseniam schôdze.

Sťažovateľka uviedla, že schôdza veriteľov sa nekonala na mieste uvedenom v ozname o konaní schôdze zverejnenom v Obchodnom vestníku (v pojednávacej miestnosti okresného súdu, ktorá bola označená v oznámení), ale na inom mieste (inej pojednávacej miestnosti). Pričom pred pojednávacou miestnosťou, v ktorej sa schôdza mala konať 6. júla 2007 so začiatkom o 9.00 h bol vyvesený oznam správcu, že schôdza sa bude konať v inej pojednávacej miestnosti o 10.00 h. V dôsledku uvedeného sa zástupca sťažovateľky dostavil do určenej pojednávacej miestnosti v čase o 10.00 h, a zistil, že schôdza veriteľov už prebieha a začala sa o 9.00 h. Počas prebiehajúcej schôdze správca už neumožnil zástupcovi sťažovateľky účasť na tejto schôdzi.

Sťažovateľka podala 11. júla 2007 okresnému súdu návrh na zrušenie uznesení schôdze veriteľov konanej 6. júla 2007 z dôvodu ich nezákonnosti pre už opísaný postup správcu, ktorým bola sťažovateľke znemožnená účasť na tejto schôdzi.

Okresný súd uznesením zo 17. júla 2007 návrh sťažovateľky zamietol. S poukazom na § 35 ods. 8 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v rozhodnom období (ďalej len „zákon o konkurze“) okresný súd v odôvodnení uznesenia uviedol: *„Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom zápisnice z prvej schôdze veriteľov konanej dňa 6. 7. 2007... a zistil, že navrhovateľ nebol podľa predloženého zoznamu prítomných veriteľov prítomný na schôdzi veriteľov a rovnako zo zápisnice nevyplýva, že by prítomní veritelia voči prijatým uzneseniam vzniesli námietky.*

Zákon dáva veriteľom možnosť dosiahnuť zrušenie nezákonného uznesenia schôdze. Toto oprávnenie môže využiť len veriteľ s hlasovacím právom prítomný na schôdzi veriteľov. Podmienkou je uplatnenie odôvodnenej námietky do zápisnice. Všetky podmienky - t. j. byť prítomný na schôdzi, mať hlasovacie právo a uplatniť na schôdzi veriteľov do zápisnice námietku rozporu prijatých uznesení so zákonom musia byť splnené kumulatívne, čo je zákonným predpokladom úspešného domáhania sa zrušenia uznesení prvej schôdze veriteľov.“

Podľa sťažovateľky bolo porušené jej základné právo podľa čl. 12 ods. 1 ústavy opísaným postupom správcu a uznesením okresného súdu zo 17. júla 2007 bolo porušené jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy z dôvodu, že „*Jediným dôvodom takéhoto rozhodnutia boli formálne dôvody – skutočnosť, že v zápisnici z predmetnej schôdze neboli uvedené námietky sťažovateľa, ani sťažovateľ ako prítomný na schôdzi. Je nepochybné, že súd rozhodol formálne správne. Svojím rozhodnutím však porušil... princíp materiálnej ochrany zákonnosti v občianskom súdnom konaní, nakoľko je nesporné, že uznesenia schôdze boli prijaté za súčasného porušenia základných práv niektorých veriteľov*“. Sťažovateľka v tejto súvislosti poukázala práve na porušenie svojich práv veriteľa postupom správcu, ktorý jej zástupcovi neumožnil účasť na prvej schôdzi veriteľov, a tým splnenie zákonných podmienok na podanie návrhu na zrušenie uznesení tejto prvej schôdze veriteľov.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o konkurze ak schôdzu veriteľov zvolal správca, schôdzi veriteľov predsedá správca. Ak schôdzu veriteľov zvolal súd, schôdzi veriteľov predsedá sudca alebo ním poverený vyšší súdny úradník. Podľa odseku 2 právo zúčastniť sa na schôdzi veriteľov má každý veriteľ prihlásenej pohľadávky. Podľa odseku 3 schôdza veriteľov je uznášaniaschopná, ak je prítomný aspoň jeden veriteľ oprávnený na schôdzi veriteľov hlasovať. Schôdza veriteľov sa uznáša nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných veriteľov. Ak ide o voľbu alebo odvolanie člena veriteľského výboru, schôdza veriteľov sa uznáša nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných nezabezpečených veriteľov. Podľa odseku 4 právo hlasovať na schôdzi veriteľov má veriteľ, ktorého pohľadávka je v čase konania schôdze veriteľov zistená čo do právneho dôvodu a vymáhateľnosti. Podľa odseku 5 predmetom hlasovania schôdze veriteľov môže byť len záležitosť uvedená v oznámení o jej zvolaní. O inej záležitosti môže schôdza veriteľov hlasovať len za prítomnosti a so súhlasom všetkých veriteľov oprávnených na schôdzi veriteľov hlasovať. Podľa odseku 8 každý veriteľ oprávnený na schôdzi veriteľov hlasovať sa môže do piatich dní od skončenia schôdze veriteľov domáhať, aby súd zrušil uznesenie schôdze veriteľov, ak uplatnil na schôdzi veriteľov do zápisnice odôvodnenú námietku rozporu prijatého uznesenia so zákonom; uznesenie možno napadnúť len dôvodmi uvedenými v námietke. Ak je uznesenie schôdze veriteľov v rozpore so zákonom, súd uznesenie schôdze veriteľov do

siedmich dní od doručenia návrhu zruší, inak návrh na jeho zrušenie v rovnakej lehote zamietne. Do rozhodnutia vo veci môže súd aj bez návrhu účinky uznesenia schôdze veriteľov pozastaviť.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o konkurze správca v konkurznom konaní ustanovuje súd uznesením. Podľa odseku 2 správca počas konkurzu vykonáva správu majetku podliehajúceho konkurzu, speňažuje majetok podliehajúci konkurzu a z výťažku zo speňaženia tohto majetku v súlade s týmto zákonom uspokojuje veriteľov úpadcu a vykonáva aj ďalšie práva a povinnosti v priebehu konkurzu v súlade s týmto zákonom.

Podľa § 41 zákona o konkurze súd počas konkurzného konania vykonáva dohľad nad činnosťou správcu. Súd je pri výkone dohľadu oprávnený požadovať od správcu vysvetlenia alebo správy o priebehu konkurzného konania, ktoré je správca povinný súdu v určenej lehote poskytnúť.

Podľa § 42 ods. 1 zákona o konkurze súd aj bez návrhu odvolá správcu, ak opakovane alebo závažne porušil povinnosti ustanovené týmto zákonom alebo osobitným predpisom alebo mu vo výkone funkcie bráni zákonná prekážka; zákonnou prekážkou sa rozumie aj vylúčenie správcu podľa osobitného predpisu. Pred odvolaním správcu počas konkurzu súd vypočúje členov veriteľského výboru a aspoň troch zabezpečených veriteľov s najvyšším počtom hlasov počítaných podľa zistenej sumy ich zistených zabezpečených pohľadávok. Podľa odseku 2 návrh na odvolanie správcu môže podať veriteľský výbor alebo zabezpečený veriteľ zistenej zabezpečenej pohľadávky.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu tento nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou,

prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00 mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmavania vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00 mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00) a tiež by mali za následok porušenie niektorého z princípov spravodlivého procesu, ktoré neboli napravené v inštančnom (opravnom) postupe všeobecných súdov.

Sťažovateľka v sťažnosti akceptovala, že okresný súd sa pri svojom rozhodovaní o jej návrhu plne spravoval ustanovením § 35 ods. 8 zákona o konkurze. Vo vzťahu k okresnému súdu namietala len formálnu aplikáciu tohto ustanovenia bez zohľadnenia skutočnosti, že k naplneniu dôvodov na jej aplikáciu pri rozhodovaní okresného súdu došlo práve ňou tvrdým nezákonným postupom správcu (neumožnením účasti sťažovateľke na prvej schôdzi veriteľov).

Ústavný súd po oboznámení sa s uznesením okresného súdu zo 17. júla 2007 uvádza, že podľa jeho názoru sa okresný súd vysporiadal so všetkými námietkami sťažovateľky uvedenými v jej návrhu. Nezistil pritom žiadnu skutočnosť naznačujúcu svojvoľný postup okresného súdu, ktorý by nemal oporu v zákone o konkurze.

Nevyhovenie návrhu sťažovateľky a uplatnenie postupu v rámci a podľa zákona o konkurze (§ 35 ods. 8) nie je možné považovať za odmietnutie spravodlivosti a nemôže viesť k záveru o porušení sťažovateľkou označeného základného práva.

Ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, v rámci ktorej už vyslovil, že kompetencie ústavného súdu nenahrádzajú postupy a rozhodnutia všeobecných súdov

a nepoužívajú sa na skúmanie namietanej vecnej nesprávnosti, pretože ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo vzťahu k všeobecným súdom. Kritériom na rozhodovanie ústavného súdu musí byť najmä intenzita, akou malo byť zasiahnuté do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv a slobôd a v spojitosti s tým zistenie, že v okolnostiach daného prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k porušeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd (IV. ÚS 238/07).

Ústavný súd konštatuje, že uvedeným postupom okresného súdu súladným so zákonom o konkurze s prihliadnutím na jeho dôsledky, ako aj vzhľadom na charakter sťažovateľkou namietaného postupu správcu (ktorý nebol preukázaný) a možnosti sťažovateľky uplatňovať si svoje práva veriteľa v ďalšom priebehu konkurzného konania v súlade so zákonom o konkurze nemohlo v okolnostiach tohto prípadu dôjsť k obmedzeniu rozsahu sťažovateľkiných práv do takej miery, aby dosiahlo ústavnoprávny rozmer signalizujúci možné porušenie v sťažnosti označeného základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd napriek svojmu záveru o tom, že aplikáciou § 35 ods. 8 zákona o konkurze pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľky nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, poukazuje na skutočnosť, že okresný súd získal vedomosť o namietanom pochybení správcu pri vedení prvej schôdze veriteľov z návrhu sťažovateľky, o ktorom rozhodol uznesením zo 17. júla 2007.

V tejto súvislosti treba uviesť, že konkurzné konanie je vedené okresným súdom a tento v súlade so zákonom o konkurze (§ 41 a § 42) vykonáva dohľad nad činnosťou správcu v rámci tohto konania. Pri výkone tohto dohľadu má okresný súd zákonom ustanovené možnosti vyvodiť dôsledky voči správcovi v prípade porušenia jeho povinností. Zo sťažnosti sťažovateľky nie je zrejmé, že by okresný súd pristúpil k uplatneniu zákonných postupov voči správcovi ustanovených v prípade závažného porušenia jeho povinností. Táto okolnosť nasvedčuje tomu, že v danom prípade formálnou aplikáciou § 35 ods. 8 zákona o konkurze nemohlo dôjsť k opomenutiu materiálneho významu tohto ustanovenia.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky v časti smerujúcej proti uzneseniu okresného súdu odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

V závere ústavný súd poukazuje na to, že pokiaľ sťažovateľka označila za porušovateľa jej základného práva podľa čl. 12 ods. 1 ústavy správcu, je jej sťažnosť nezlučiteľná *ratione personae* s čl. 127 ústavy, pretože bola podaná proti subjektu konkurzného konania vedeného okresným súdom, a nie voči subjektu (okresnému súdu), ktorým je vedené samotné konanie, v ktorom malo dôjsť podľa skutkových tvrdení sťažovateľky k porušeniu ňou označeného základného práva. Ústavný súd preto sťažnosť v časti smerujúcej voči správcovi odmietol pre jej neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2008